

Sygn. akt I C 1163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa A. G.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. G. kwotę 6 000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100), z ustawowymi odsetkami w wysokości:

- 8 % od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, oraz
- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 pkt procentowych od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. G. kwotę 200,00 zł (dwieście złotych 00/100);

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. G. kwoty:

- 310,00 zł (trzysta dziesięć złotych 00/100), tytułem opłaty sądowej,
- 1 217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych 00/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje pozwanemu (...) S.A. w S. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 439,12 zł (czteryście trzydzieści dziewięć złotych 12/100), tytułem wydatków.

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska-Kołačka

I C 1163)15 Uzasadnienie

Powódka A. G. wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 6.000 złotych, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i cierpienie z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (19.11.2015 roku) oraz kwoty 200 złotych, tytułem zwrotu kosztów leczenia.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 27 stycznia 2015 roku w K. doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był kierowca ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Powódka mimo zapiętych pasów

bezpieczeństwa odniosła widoczne i odczuwalne obrażenia w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa i urazu mostka.

Pozwany (...) S.A. w S. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że pojazd sprawcy wypadku uderzył w samochód powódki z nieznaczną siłą. Dlatego dolegliwości powódki nie mogły powstać na skutek zdarzenia z dnia 27 stycznia 2015 roku.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 27 stycznia 2015 roku w K. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku komunikacyjnego. Była godzina 7 rano a nawierzchnia ulicy (...) była śliska, zaśnieżona i zatłoczona pojazdami jadącymi w szeregu. Powódka jechała samochodem osobowym marki T. (...) i uderzyła w samochód jadący przed nią. Z tego powodu zjechała na wysepkę i włączyła światła awaryjne. Wówczas w tył samochodu powódki uderzył samochód marki F. kierowany przez A. R., która jechała z prędkością od 25 km/h do 35 m/h. Maksymalna siła z jaką został uderzony samochód powódki przez samochód F. wynosiła w zakresie od 40,28 kN do 59,36 kN. Siła uderzenia koncentrowała się na powódce i jej wielkość wynosiła od 2.85 kN do 4.20 kN. Na miejsce wypadku przyjechali funkcjonariusze policji, którzy ukarali A. R. mandatem karnym.

Początkowo powódka nie odczuwała bólu dlatego znajomi współpracownicy zawieźli ją do pracy. Pomiędzy godziną 12 –tą a 13-tą powódka zaczęła odczuwać coraz silniejszy ból w odcinku szyjnym i mrowienie dłoni. Po pracy o godzinie 16 –tej powódka pojechała z mężem do szpitala w K. na oddział ratunkowy, gdzie wykonano badania w postaci RTG klatki piersiowej i TK kręgosłupa szyjnego. Badania nie wykazały zmian pourazowych i kostnych. Badanie tomografii komputerowej uwidocznilo zniesienie lordozy z wytworzeniem kifozy w odcinku C-4-C5-C6. W szpitalu zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego przez 3 tygodnie i dalsze leczenie w poradni chirurgicznej i ortopedycznej. Powódka kontynuowała leczenie ambulatoryjne w poradni chirurgicznej i ortopedycznej oraz rehabilitację do 15 kwietnia 2015 roku. W trakcie leczenia stwierdzono bóle kręgosłupa i promieniowanie do obu kończyn górnych.

Na skutek wypadku z dnia 27 stycznia 2015 roku powódka doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego z mechanizmu tzw. ”smagnięcia biczem” i stłuczenia mostka. Obrażenia spowodowały długotrwałe zaburzenia funkcji organizmu w postaci przewlekłego zespołu bólowego i z tego powodu powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Wskazane jest okresowe stosowanie zabiegów rehabilitacyjnych. Rokowanie co do poprawy zdrowia powódki jest pomyślne. Na obecnym etapie nie można jeszcze stwierdzić jak długo mogą się utrzymywać dolegliwości bólowe kręgosłupa i pleców oraz ograniczenia w wykonywaniu ciężkich prac domowych jak np. mycie okien lub uprawianiu sportu jak jazda na rowerze.

(dokumentacja medyczna k.16-24, k.85-86, akta szkodowe k.75, opinia biegłego sądowego w zakresie ruchu drogowego W. Z. k. 92-109, k. 148-152, przesłuchanie powódki k.78 i k.196, zeznania świadka T. G. k. 79, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii R. P. k. 165-166).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie zeznań świadka T. G. oraz opinii biegłych sądowych W. Z. i R. P., które w ocenie sądu sporządzone są profesjonalnie i wyczerpująco.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie poza sporem.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia czy powódka mogła odnieść wyżej opisane obrażenia na skutek uderzenia samochodu sprawcy wypadku w samochód powódki.

Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego W. Z. siła uderzenia w samochód powódki koncentrowała się właśnie na powódce. Biegły sporządził opinię na podstawie akt sprawy i akt szkodowych. Prędkość pojazdu sprawcy wypadku F. (...) biegły ustalił szacunkowo badając uszkodzenia pojazdu powódki. Biegły nie

miał innej możliwości ponieważ pozwany niedbale przeprowadził postępowanie likwidacyjne. Brak jest bowiem tak istotnych dowodów rzeczowych jak np. ślady na jezdni przemieszczania się pojazdów czy udokumentowania gabarytów i zakresu uszkodzeń pojazdu F. (...). Pozwany niedostatecznie też ustalił uszkodzenia samochodu powódki ponieważ nie udokumentował uszkodzeń wewnętrznych. Analizując fotografie wykonane przez pozwanego biegły przyjął za bardzo prawdopodobne, że w samochodzie powódki deformacji uległa podłużnica z belką prawą podłogi bagażowej, bowiem w tym miejscu doszło do uderzenia w pojazd powódki co wynika z miejsca skupienia uszkodzeń.

Zarzuty pozwanego co do niedokładności ustaleń poczynionych przez biegłego w tej sytuacji są nieistotne i stanowią tylko dyskusję z oceną biegłego tym bardziej, że niedbale przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego nie może być traktowane na niekorzyść powódki.

Jeżeli pozwany nie mógł zgodzić się z opinią biegłego W. Z. mógł zgłosić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, czego nie uczynił.

Z całą pewnością w wyniku wypadku z dnia 27.01.2015 roku powódka doznała obrażeń określonych w opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy R. P. .

Zadośćuczynienie z przepisu art.445 kc. powinno spełniać przede wszystkim funkcję kompensacyjną , co oznacza, że jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Z drugiej strony wysokość zadośćuczynienia musi być odpowiednia w stosunku do doznanej krzywdy czyli powinna być utrzymana w rozsądnych granicach.

Rozmiar długotrwałego uszczerbku na zdrowiu nie jest wiodącą okolicznością rzutującą na wysokość zadośćuczynienia za ból i cierpienie.

Wprawdzie powódka nie była hospitalizowana i rokowania co do stanu jej zdrowia na przyszłość są pomyślne ale odczuwa ona dolegliwości bólowe do tej pory, co wynika z opinii biegłego sądowego. Przez trzy tygodnie powódka musiała nosić kołnierz ortopedyczny i do dzisiaj odczuwa ograniczenia ruchowe. Nie może też wykonywać cięższych prac domowych i jeździć na rowerze.

Jak wynika z przesłuchania powódki i zeznań świadka T. G. , powódka przed wypadkiem prowadziła dom i wykonywała większość prac w gospodarstwie domowym. Obecnie obowiązki te przejął mąż T. G. . Powódka lubiła też jeździć na wycieczki rowerowe a obecnie jest to niemożliwe. Sytuacja taka pogłębiła dyskomfort życiowy powódki spowodowany ograniczeniami ruchowymi i bólami.

W ocenie Sądu kwota zadośćuczynienia w wysokości 6000 złotych nie jest wcale wygórowana. Należało również zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 200 złotych, tytułem zwrotu kosztów leczenia u specjalisty ortopedy. Powódka udokumentowała poniesienie tej kwoty (rachunek k.22). Z uwagi na nasilone dolegliwości bólowe nie można było narzucać powódce konieczności oczekiwania na wizyty u specjalisty ortopedy w ramach systemu ubezpieczeń.

Powódka, działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wskazała daty od której żąda zasądzenia odsetek za opóźnienie. Powoływała się jedynie na wymagalność roszczenia .

W tej sytuacji należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (19.11.2015 roku).

Sąd nie podziela przy tym stanowiska pozwanego, iż odsetki powinny być zasądzone od dnia wydania wyroku. Zgodnie z przepisem art. 817 par.1 kc. regułą jest, że świadczenie powinno być uregulowane w ciągu 30 dni od zgłoszenia szkody. Od tej pory ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i uprawniony może żądać odsetek za opóźnienie (art.481 par.1 kc.). Ponieważ powódka wniosła o zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu należało zasądzić odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu (16.11.2015 roku).

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 445 par.1 kc. i art.444 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.6 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Pozwany jako strona przegrywająca sprawę powinien zwrócić powódce kwotę 310 złotych, tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 1217 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Łączny koszt sporządzenia opinii przez biegłych sądowych wynosi 1439,12 złotych. Pozwany wyłożył już zaliczkę na opinię biegłego w wysokości 1000 złotych. Dlatego pozwany ma obowiązek zapłacić na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 439,12 złotych, tytułem zwrotu części wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa.